

Z A K O N

O ODGOVORNOSTI PRAVNIH LICA ZA KRIVIČNA DJELA

I. OSNOVNE ODREDBE

Predmet zakona

Član 1

Ovim zakonom se uređuju uslovi odgovornosti pravnih lica za krivična djela, krivične sankcije koje se primjenjuju prema pravnim licima, kao i krivični postupak u kome se te sankcije izriču.

Isključenje i ograničenje odgovornosti

Član 2

(1) Republika Crna Gora (u daljem tekstu: Crna Gora), državni organi i organi lokalne samouprave ne mogu biti odgovorni za krivično djelo.

(2) Pravno lice kome je zakonom povjereno vršenje javnih ovlašćenja nije odgovorno za krivično djelo koje je učinjeno u vršenju tih ovlašćenja.

Krivična djela za koja odgovaraju pravna lica

Član 3

Pravna lica mogu odgovarati za krivična djela iz posebnog dijela Krivičnog zakonika i za druga krivična djela propisana posebnim zakonom, ako su ispunjeni uslovi za odgovornost pravnog lica propisani ovim zakonom.

Značenje izraza

Član 4

Izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeće značenje:

1) **pravno lice** je privredno društvo, strano društvo i dio stranog društva, javno preduzeće, javna ustanova, domaća i strana nevladina organizacija, investicioni fond, drugi fond (osim fonda koji isključivo vrši javna ovlašćenja), sportska organizacija, politička partija, kao i drugo udruženje ili organizacija koje u okviru svog poslovanja stalno ili povremeno ostvaruje ili pribavlja sredstva i njima raspolaže;

2) **odgovorno lice** je fizičko lice kome su povjereni određeni poslovi u pravnom licu, lice koje je ovlašćeno da postupa u ime pravnog lica, kao i lice za koje se osnovano može pretpostaviti da je ovlašćeno da postupa u ime pravnog lica. Odgovorno lice je i fizičko lice koje kao akcionar djeluje u ime pravnog lica;

3) **djelotvorne, neophodne i razumne mjere** su one mjere koje je pravno lice preduzelo u cilju otkrivanja i sprječavanja krivičnih djela i podsticanja zaposlenih da djeluju u skladu sa zakonom, drugim propisima i dobrim poslovnim običajima, kojima se taj cilj ostvaruje, naročito:

- usvajanje standarda i postupaka u cilju otkrivanja i sprječavanja krivičnih djela;
- donošenje programa radi sprovođenja standarda i postupaka iz alineje 1 ove tačke, uključujući obezbjeđivanje potrebnih finansijskih i drugih sredstava, kao i obavezu određenih lica u pravnom licu da stalno nadgledaju sprovođenje tih standarda i postupaka i da o tome periodično izvještavaju pretpostavljeno lice u pravnom licu i organe upravljanja;
- vršenje nadzora u pogledu primjene standarda i postupaka iz alineje 1 ove tačke od strane organa upravljanja;
- zabrana vršenja funkcije upravljanja svakom licu za koje postoji osnovana sumnja da vrši nezakonite radnje;
- sprovođenje djelotvornog programa obuke odgovornih lica o standardima i postupcima iz alineje 1 ove tačke;
- preduzimanje odgovarajućih radnji radi sprovođenja standarda i postupaka iz alineje 1 ove tačke od strane svih zaposlenih, kao što su periodične procjene djelotvornosti, davanje smjernica u cilju izbjegavanja vršenja krivičnih djela, ustanovljavanje mehanizama za anonimno i povjerljivo prijavljivanje krivičnih djela, praćenje primjene standarda i postupaka, kontrola poslovnih knjiga i drugih dokumenata;
- sprovođenje disciplinskog postupka za kršenje standarda i postupaka iz alineje 1 ove tačke, kao i nagrađivanje za dosljednu primjenu tih standarda i postupaka;
- preduzimanje odgovarajućih mjera nakon otkrivanja krivičnog djela, uključujući sprovođenje potpune interne istrage i, po potrebi, izmjenu programa iz alineje 2 ove tačke kako bi se spriječila buduća krivična djela.

II. OPŠTI DIO

1. Uslovi odgovornosti pravnog lica za krivično djelo

Osnov odgovornosti pravnog lica

Član 5

Pravno lice je odgovorno za krivično djelo odgovornog lica koje je djelujući u ime pravnog lica u okviru svojih ovlašćenja učinilo krivično djelo u namjeri da za to pravno lice ostvari kakvu korist. Odgovornost pravnog lica postoji i onda kada je djelovanje tog odgovornog lica bilo u suprotnosti sa poslovnom politikom ili nalogima pravnog lica.

Granice odgovornosti pravnog lica za krivična djela

Član 6

(1) Pod uslovima iz člana 5 ovog zakona, pravno lice je odgovorno za krivično djelo i ako odgovorno lice koje je učinilo krivično djelo nije osuđeno za to krivično djelo.

(2) Odgovornost pravnog lica ne isključuje krivičnu odgovornost odgovornog lica za učinjeno krivično djelo.

(3) Subjektivna obilježja krivičnog djela koja postoje samo kod odgovornog lica cijeniće se i u odnosu na pravno lice, ukoliko je ostvaren osnov odgovornosti iz člana 5 ovog zakona.

Odgovornost u slučaju stečaja

Član 7

Privredno društvo u stečaju može biti odgovorno za krivično djelo nezavisno od toga da li je ono učinjeno prije pokretanja ili u toku stečajnog postupka i u tom slučaju ne izriče se kazna već oduzimanje imovinske koristi ili mjera bezbjednosti oduzimanja predmeta.

Odgovornost pravnog sljedbenika

Član 8

(1) Ako pravno lice prestane da postoji prije nego što je okončan krivični postupak, novčana kazna, mjere bezbjednosti i oduzimanje imovinske koristi mogu se izreći pravnom licu koje je njegov pravni sljedbenik.

(2) Ako pravno lice prestane da postoji nakon prvosnažno okončanog krivičnog postupka, novčana kazna, mjere bezbjednosti i oduzimanje imovinske koristi izvršiće se prema njegovom pravnom sljedbeniku.

Pokušaj

Član 9

(1) Pravno lice je odgovorno i za pokušaj krivičnog djela pod uslovima iz člana 5 ovog zakona, ukoliko je zakonom propisano da je pokušaj kažnjiv.

(2) Pravno lice će se za pokušaj krivičnog djela kazniti kaznom propisanom ovim zakonom, a može se i blaže kazniti.

(3) Pravno lice koje je dobrovoljno spriječilo dovršenje krivičnog djela može se osloboditi od kazne.

Produženo krivično djelo

Član 10

(1) Ako postoji odgovornost pravnog lica u pogledu više istih ili istovrsnih i vremenski povezanih krivičnih djela izvršenih od više odgovornih lica koja predstavljaju cjelinu zbog postojanja najmanje dvije od sljedećih okolnosti: istovjetnosti oštećenog, istovrsnosti predmeta djela, korišćenja iste situacije ili istog trajnog odnosa, jedinstva mjesta ili prostora izvršenja djela, pravno lice je odgovorno kao da je izvršeno jedno krivično djelo.

(2) Pravnom licu se za produženo krivično djelo može pooštriti kazna do dvostrukog iznosa propisanog u članu 14 ovog zakona.

Saizvršilaštvo pravnih lica

Član 11

(1) Dva ili više pravnih lica odgovaraju kao saizvršioци u istom krivičnom djelu, ako postoji osnov odgovornosti iz člana 5 ovog zakona.

(2) Pravna lica iz stava 1 ovog člana kazniće se kaznom propisanom za učinjeno krivično djelo.

2. Sankcije

Vrste sankcija

Član 12

Sankcije za krivično djelo koje se mogu izreći pravnom licu su:

- 1) kazna;
- 2) uslovna osuda;
- 3) mjere bezbjednosti.

1) Kazne

Vrste kazni

Član 13

(1) Pravnom licu mogu se izreći sljedeće kazne:

- 1) novčana kazna;
- 2) prestanak pravnog lica.

(2) Novčana kazna i prestanak pravnog lica mogu se izreći samo kao glavne kazne.

Novčana kazna

Član 14

(1) Novčana kazna se utvrđuje zavisno od iznosa učinjene štete ili pribavljene protivpravne imovinske koristi, a ukoliko su ti iznosi različiti, kao osnov za utvrđivanje novčane kazne uzeće se viši iznos.

(2) Novčana kazna ne može biti manja od dvostrukog iznosa učinjene štete ili pribavljene protivpravne imovinske koristi, niti veća od stostrukog iznosa učinjene imovinske štete ili pribavljene protivpravne imovinske koristi.

(3) Ako krivičnim djelom nije učinjena imovinska šteta ili nije pribavljena protivpravna imovinska korist, ili je visinu te štete ili imovinske koristi teško utvrditi u razumnom roku, s obzirom na prirodu učinjenog krivičnog djela kao i druge okolnosti, sud će novčanu kaznu odmjeriti u određenom iznosu koji ne može biti manji od hiljadu eura niti veći od pet miliona eura.

Visina novčane kazne

Član 15

Pravno lice će se kazniti novčanom kaznom u iznosu od:

1) dvostrukog do petostrukog iznosa učinjene štete ili pribavljene protivpravne imovinske koristi ili od hiljadu do deset hiljada eura za krivična djela za koja je propisana kazna zatvora do jedne godine ili novčana kazna;

2) petostrukog do desetostrukog iznosa učinjene štete ili pribavljene protivpravne imovinske koristi ili od deset do dvadeset hiljada eura za krivična djela za koja je propisana kazna zatvora do tri godine;

3) desetostrukog do petnaestostrukog iznosa učinjene štete ili pribavljene protivpravne imovinske koristi ili od dvadeset do pedeset hiljada eura za krivična djela za koja je propisana kazna zatvora do pet godina;

4) petnaestostrukog do dvadesetostrukog iznosa učinjene štete ili pribavljene protivpravne imovinske koristi ili od pedeset do stotinu hiljada eura za krivična djela za koja je propisana kazna zatvora do osam godina;

5) dvadesetostrukog do pedesetostrukog iznosa učinjene štete ili pribavljene protivpravne imovinske koristi ili od stotinu do dvijestotine hiljada eura za krivična djela za koja je propisana kazna zatvora do deset godina;

6) najmanje pedesetostrukog iznosa učinjene štete ili pribavljene protivpravne imovinske koristi ili od najmanje dvijestotine hiljada eura za krivična djela za koja je propisana kazna zatvora preko deset godina.

Odmjeravanje novčane kazne

Član 16

(1) Sud će pravnom licu za učinjeno krivično djelo odmjeriti kaznu u granicama koje su zakonom propisane za to djelo, imajući u vidu svrhu kažnjavanja i uzimajući u obzir sve okolnosti koje utiču da kazna bude manja ili veća (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti), a naročito:

- 1) težinu krivičnog djela, uključujući ugrožavanje opštih interesa;
- 2) stepen odgovornosti pravnog lica za učinjeno krivično djelo;
- 3) položaj i broj odgovornih lica u pravnom licu koja su učinila krivično djelo;
- 4) činjenicu da li je odgovorno lice ranije osuđivano ili je kršilo zakon ili drugi propis;
- 5) okolnosti pod kojima je djelo učinjeno;
- 6) ekonomsku snagu i poslovne rezultate pravnog lica;
- 7) ranije poslovanje pravnog lica, uključujući i kršenje zakona i drugih propisa;
- 8) ponašanje pravnog lica poslije učinjenog krivičnog djela, uključujući smjenjivanje lica koja su propustila dužan nadzor, disciplinsko kažnjavanje i prestanak radnog odnosa odgovornog lica koje je učinilo krivično djelo;
- 9) odnos prema žrtvi krivičnog djela, uključujući naknadu štete i otklanjanje drugih štetnih posljedica nastalih izvršenjem krivičnog djela, kao i da li je to učinjeno prije ili poslije saznanja o pokretanju krivičnog postupka;
- 10) iskorišćavanje lošeg imovinskog stanja, teških prilika, nužde, nedovoljnog iskustva, lakomisenosti ili nedovoljne sposobnosti žrtve za rasuđivanje;
- 11) da li je vraćena imovinska korist pribavljena učinjenim krivičnim djelom;
- 12) preduzimanje prije učinjenog krivičnog djela od strane pravnog lica svih djelotvornih, neophodnih i razumnih mjera u cilju sprječavanja i otkrivanja izvršenja krivičnog djela;

13) da li je pravno lice prijavilo krivično djelo prije saznanja o pokretanju krivičnog postupka, da li je saradivalo sa organima otkrivanja i gonjenja ili je ometalo vođenje postupka;

14) odnos pravnog lica prema učinjenom krivičnom djelu, uključujući i priznanje odgovornosti za učinjeno krivično djelo.

(2) Okolnost koja je obilježje krivičnog djela ne može se uzeti u obzir kao otežavajuća, odnosno olakšavajuća okolnost, izuzev ako prelazi mjeru koja je potrebna za postojanje krivičnog djela ili određenog oblika krivičnog djela ili ako postoje dvije ili više ovakvih okolnosti, pa je samo jedna dovoljna za postojanje težeg, odnosno lakšeg oblika krivičnog djela.

Povrat

Član 17

U odmjeravanju kazne sud će posebno uzeti u obzir da li je pravno lice osuđivano za krivično djelo, da li je ranije krivično djelo istovrsno sa novim krivičnim djelom i koliko je vremena proteklo od ranije osude.

Višestruki povrat

Član 18

(1) Sud može pravnom licu da pooštri kaznu do dvostrukog iznosa propisanog u članu 15 ovog zakona, ako je pravno lice odgovorno za krivično djelo učinjeno u višestrukom povratu.

(2) Višestruki povrat postoji ako je pravno lice najmanje dva puta osuđivano za krivično djelo na novčanu kaznu preko pedeset hiljada eura i ako od posljednje pravosnažno izrečene kazne nije proteklo vrijeme duže od pet godina.

Ublažavanje novčane kazne

Član 19

Sud može pravnom licu izreći novčanu kaznu ispod granice utvrđene u članu 15 ovog zakona, kad:

- 1) zakon predviđa da se pravno lice može blaže kazniti;
- 2) zakon predviđa da se pravno lice može osloboditi od kazne, a sud ga ne oslobodi od kazne;
- 3) utvrdi da postoje naročito olakšavajuće okolnosti i ocijeni da se i sa ublaženom kaznom može postići svrha kažnjavanja.

Granice ublažavanja novčane kazne

Član 20

(1) Kad postoje uslovi za ublažavanje novčane kazne iz člana 19 ovog zakona, sud će ublažiti kaznu u ovim granicama:

- 1) ako je za krivično djelo kao najmanja mjera kazne propisan petostruki iznos učinjene štete ili pribavljene protivpravne imovinske koristi ili deset hiljada eura (član 15

tačka 2), novčana kazna se može ublažiti do dvostrukog iznosa učinjene štete ili pribavljene protivpravne imovinske koristi ili do hiljadu eura;

2) ako je za krivično djelo kao najmanja mjera kazne propisan desetostruki iznos učinjene štete ili pribavljene protivpravne imovinske koristi ili dvadeset hiljada eura (član 15 tačka 3), novčana kazna se može ublažiti do petostrukog iznosa učinjene štete ili pribavljene protivpravne imovinske koristi ili do deset hiljada eura;

3) ako je za krivično djelo kao najmanja mjera kazne propisan petnaestostruki iznos učinjene štete ili pribavljene protivpravne imovinske koristi ili pedeset hiljada eura (član 15 tačka 4), novčana kazna se može ublažiti do osmostrukog iznosa učinjene štete ili pribavljene protivpravne imovinske koristi ili do dvadesetpet hiljada eura;

4) ako je za krivično djelo kao najmanja mjera kazne propisan dvadesetostruki iznos učinjene štete ili pribavljene protivpravne imovinske koristi ili stotinu hiljada eura (član 15 tačka 5), novčana kazna se može ublažiti do desetostrukog iznosa učinjene štete ili pribavljene protivpravne imovinske koristi ili do pedeset hiljada eura;

5) ako je za krivično djelo kao najmanja mjera kazne propisan pedesetostruki iznos učinjene štete ili pribavljene protivpravne imovinske koristi ili dvijestotine hiljada eura (član 15 tačka 6), novčana kazna se može ublažiti do dvadesetpetostrukog iznosa učinjene štete ili pribavljene protivpravne imovinske koristi ili do stotinu hiljada eura;

(2) Kad je sud ovlašćen da pravno lice oslobodi od kazne može mu kaznu ublažiti bez ograničenja za ublažavanje kazne iz stava 1 ovog člana.

Odmjeravanje kazne za sticaj krivičnih djela

Član 21

(1) Ako je pravno lice odgovorno za više krivičnih djela u sticaju, sud će izreći jedinstvenu novčanu kaznu koja predstavlja zbir pojedinačno utvrđenih kazni, a koja ne može preći stopedesetostruki iznos učinjene štete ili pribavljene protivpravne imovinske koristi, ukoliko su pojedinačne kazne utvrđene na taj način, ili sedam miliona i petstotina hiljada eura.

(2) Ako su za sva krivična djela u sticaju propisane kazne zatvora do tri godine, jedinstvena kazna ne može preći dvadesetostruki iznos učinjene štete ili pribavljene protivpravne imovinske koristi, ukoliko su pojedinačne kazne utvrđene na taj način, ili stotinu hiljada eura.

Prestanak pravnog lica

Član 22

(1) Kazna prestanak pravnog lica se može izreći ako je djelatnost pravnog lica u cjelini ili u znatnoj mjeri bila u funkciji vršenja krivičnog djela.

(2) Sa izrečenom kaznom prestanak pravnog lica, za privredna društva sprovedeće se postupak likvidacije.

(3) Pravno lice prestaje da postoji brisanjem iz Centralnog registra Privrednog suda ili drugog registra koji vodi nadležni državni organ.

(4) Ako je izrečena kazna iz stava 1 ovog člana, prestala imovina privrednog društva i imovina drugog pravnog lica će se oduzeti u korist Crne Gore.

Opšti osnovi za oslobođenje od kazne

Član 23

(1) Ako pravno lice otkrije i prijavi krivično djelo prije nego što je saznalo za pokretanje krivičnog postupka može se osloboditi od kazne.

(2) Ako poslije izvršenja krivičnog djela pravno lice dobrovoljno i bez odlaganja izvrši povraćaj protivpravno stečene imovinske koristi ili otkloni nastale štetne posljedice, ili dostavi podatke od značaja za odgovornost drugog pravnog lica sa kojim nije organizaciono povezano, može se osloboditi od kazne.

(3) Ako je pravno lice preduzelo sve djelotvorne, neophodne i razumne mjere u cilju sprječavanja i otkrivanja izvršenja krivičnog djela, može se osloboditi od kazne.

2) Uslovna osuda

Uslovi za izricanje uslovne osude

Član 24

(1) Sud može pravnom licu za krivično djelo izreći uslovnu osudu.

(2) Uslovnom osudom sud može pravnom licu utvrditi novčanu kaznu do stotinu hiljada eura, s tim da se ona neće izvršiti ako osuđeno pravno lice za vrijeme koje odredi sud, a koje ne može biti kraće od jedne ni duže od tri godine (vrijeme provjeravanja), ne bude odgovorno za novo krivično djelo u smislu člana 5 ovog zakona.

(3) Sud može u uslovnoj osudi odrediti da će se kazna izvršiti i ako osuđeno pravno lice u određenom roku ne vrati imovinsku korist pribavljenu izvršenjem krivičnog djela, ne naknadi štetu koju je prouzrokovalo krivičnim djelom ili ne ispuni druge obaveze predviđene u krivičnopravnim odredbama. Rok za ispunjenje tih obaveza utvrđuje sud u okviru određenog vremena provjeravanja.

(4) Mjere bezbjednosti, izrečene uz uslovnu osudu, izvršavaju se.

Opozivanje uslovne osude zbog novog krivičnog djela

Član 25

(1) Sud će opozvati uslovnu osudu, ako osuđeno pravno lice u vrijeme provjeravanja bude odgovorno za jedno ili više krivičnih djela za koja mu je izrečena kazna od stotinu hiljada eura ili kazna u višem iznosu.

(2) Ako osuđeno pravno lice u vrijeme provjeravanja bude odgovorno za jedno ili više krivičnih djela za koja mu je izrečena novčana kazna niža od stotinu hiljada eura, sud će, pošto ocijeni sve okolnosti koje se odnose na učinjena krivična djela i pravno lice, a posebno srodnost učinjenih krivičnih djela i njihov značaj, odlučiti da li će opozvati uslovnu osudu. Pri tome sud je vezan zabranom izricanja uslovne osude, ako pravnom licu za

krivična djela utvrđena u uslovnoj osudi i za nova krivična djela treba izreći kaznu preko stotinu hiljada eura (član 24 stav 2).

(3) Ako opozove uslovnu osudu, sud će, primjenom odredbe člana 21 ovog zakona, izreći jedinstvenu kaznu i za ranije učinjeno i za novo krivično djelo, uzimajući kaznu iz opozvane uslovne osude kao utvrđenu.

(4) Ako ne opozove uslovnu osudu, sud može za novo učinjeno krivično djelo izreći uslovnu osudu ili kaznu.

(5) Ako sud nađe da i za novo krivično djelo treba izreći uslovnu osudu, primjenom odredbe člana 21 ovog zakona, utvrdiće jedinstvenu kaznu i za ranije učinjeno i za novo krivično djelo i odrediće novo vrijeme provjeravanja koje ne može biti kraće od jedne ni duže od tri godine, računajući od dana pravosnažnosti nove presude. Ukoliko osuđeno pravno lice u toku novog vremena provjeravanja ponovo bude odgovorno za krivično djelo, sud će opozvati uslovnu osudu i izreći kaznu, primjenom odredbe stava 3 ovog člana.

Uslovna osuda sa zaštitnim nadzorom

Član 26

(1) Sud može odrediti da se pravno lice kome je izrečena uslovna osuda stavi pod zaštitni nadzor za određeno vrijeme u toku vremena provjeravanja.

(2) Ako u toku trajanja zaštitnog nadzora sud utvrdi da je ispunjena svrha ove mjere, može zaštitni nadzor ukinuti prije isteka određenog vremena.

(3) Ako osuđeno pravno lice kome je izrečen zaštitni nadzor ne ispunjava obaveze koje mu je sud odredio, sud ga može opomenuti ili može ranije obaveze zamijeniti drugim ili produžiti trajanje zaštitnog nadzora u okviru vremena provjeravanja ili opozvati uslovnu osudu.

Sadržina zaštitnog nadzora

Član 27

Zaštitni nadzor može obuhvatiti jednu ili više obaveza, i to da:

1) sačini i sprovodi program djelotvornih, neophodnih i razumnih mjera u cilju sprječavanja izvršenja krivičnog djela;

2) obrazuje unutrašnju kontrolu u cilju sprječavanja daljeg vršenja krivičnih djela;

3) sačinjava periodične izvještaje o svom poslovanju i dostavlja ih organu nadležnom za izvršenje zaštitnog nadzora;

4) ukloni ili smanji rizik od daljeg prouzrokovanja štete učinjenim krivičnim djelom;

5) se uzdržava od poslovnih aktivnosti koje bi mogle biti prilika ili podsticaj za ponovno vršenje krivičnih djela;

6) otkloni ili ublaži štetu pričinjenu krivičnim djelom;

7) obavi rad u javnom interesu u trajanju do šest mjeseci, s tim da ova obaveza ne smije ugroziti redovno poslovanje pravnog lica.

3) Mjere bezbjednosti

Vrste mjera bezbjednosti

Član 28

(1) Za krivična djela za koja su odgovorna pravna lica mogu se izreći sljedeće mjere bezbjednosti:

1) sačinjavanje i sprovođenje programa djelotvornih, neophodnih i razumnih mjera;

2) oduzimanje predmeta;

3) javno objavljivanje presude;

4) zabrana obavljanja određenih privrednih ili drugih djelatnosti.

(2) Sud može pravnom licu izreći jednu ili više mjera bezbjednosti kad postoje zakonom predviđeni uslovi za njihovo izricanje.

(3) Zabrana obavljanja određenih privrednih ili drugih djelatnosti ne može se izreći uz uslovnu osudu.

Sačinjavanje i sprovođenje programa djelotvornih, neophodnih i razumnih mjera

Član 29

(1) Mjeru bezbjednosti sačinjavanja i sprovođenja programa djelotvornih, neophodnih i razumnih mjera sud može izreći ako smatra da će se time spriječiti dalje vršenje krivičnih djela.

(2) Mjera bezbjednosti iz stava 1 ovog člana ne može biti kraća od tri niti duža od pet godina, računajući od dana pravosnažnosti presude.

Oduzimanje predmeta

Član 30

(1) Predmeti koji su upotrijebljeni ili su bili namijenjeni za izvršenje krivičnog djela ili koji su nastali izvršenjem krivičnog djela mogu se oduzeti, ako su svojina pravnog lica.

(2) Predmeti iz stava 1 ovog člana mogu se oduzeti i kad nijesu svojina pravnog lica, ako to zahtijevaju interesi opšte bezbjednosti ili razlozi morala, ali time se ne dira u pravo trećih lica na naknadu štete.

(3) Zakonom se može odrediti obavezno oduzimanje predmeta. Zakonom se mogu odrediti i uslovi za oduzimanje određenih predmeta u pojedinim slučajevima.

Javno objavljivanje presude

Član 31

(1) Mjeru bezbjednosti javnog objavljivanja presude sud će izreći ako smatra da bi bilo korisno da se javnost upozna sa presudom, a naročito ako bi objavljivanje presude doprinijelo da se otkloni opasnost po život ili zdravlje ljudi ili da se zaštiti sigurnost prometa ili drugi opšti interes.

(2) Sud odlučuje, prema značaju krivičnog djela i potrebi obavještanja javnosti, putem kojih medija će se objaviti presuda, kao i da li će se obrazloženje presude objaviti u cjelini ili u izvodu, vodeći pri tom računa da način objavljivanja omogući obaviještenost svih u čijem interesu presudu treba objaviti.

Član 32

(1) Sud može pravnom licu zabraniti da proizvodi određene proizvode ili da vrši određene poslove u prometu roba i usluga ili da se bavi drugim djelatnostima.

(2) Mjera bezbjednosti iz stava 1 ovog člana se može izreći pravnom licu ako bi njegovo dalje bavljenje određenom privrednom ili drugom djelatnošću predstavljalo opasnost za život ili zdravlje ljudi ili bi bilo štetno za privredno ili finansijsko poslovanje drugih pravnih lica ili za privredu, ili ako je pravno lice u posljednje dvije godine kažnjeno zbog istog ili sličnog krivičnog djela.

(3) Sud određuje trajanje mjere iz stava 1 ovog člana koje ne može biti kraće od šest mjeseci niti duže od pet godina, računajući od dana pravosnažnosti presude.

3. Pravne posljedice osude**Nastupanje pravnih posljedica osude****Član 33**

(1) Pravne posljedice osude za pravno lice nastupaju danom pravosnažnosti presude kojom je izrečena novčana kazna, i to:

1) zabrana obavljanja djelatnosti na osnovu dozvole, licence, ovlašćenja ili koncesije izdate od strane državnih organa;

2) zabrana dobijanja dozvole, licence, ovlašćenja ili koncesije koje izdaju državni organi.

(2) Pravne posljedice osude iz stava 1 tačka 2 ovog člana mogu se propisati u trajanju najduže do deset godina.

4 . Zastarjelost**Rokovi zastarjelosti****Član 34**

(1) Rok zastarjelosti krivičnog gonjenja pravnog lica računa se prema kazni propisanoj za odgovorno lice koje je izvršilo krivično djelo. Krivično gonjenje se ne može preduzeti kada protekne rok zastarjelosti propisan u članu 124 Krivičnog zakonika.

(2) Izrečena kazna ne može se izvršiti kad protekne:

1) tri godine od osude na novčanu kaznu;

2) osam godina od osude na kaznu prestanka pravnog lica.

(3) Izvršenje mjere bezbjednosti zastarijeva:

1) kad protekne pet godina od dana pravosnažnosti presude kojom je izrečena mjera oduzimanje predmeta;

2) kad protekne tri mjeseca od dana pravosnažnosti sudske odluke kojom je izrečena mjera javno objavljivanje presude;

3) kad protekne vrijeme za koje je pravnom licu izrečena mjera sačinjavanje i sprovođenje programa djelotvornih, neophodnih i razumnih mjera, računajući od dana pravosnažnosti sudske odluke;

4) kad protekne vrijeme za koje je pravnom licu izrečena mjera zabrana obavljanja određene privredne ili druge djelatnosti, računajući od dana pravosnažnosti sudske odluke.

5. Oduzimanje imovinske koristi

Osnov oduzimanja imovinske koristi

Član 35

(1) Pravno lice ne može zadržati imovinsku korist pribavljenu krivičnim djelom.

(2) Korist iz stava 1 ovog člana oduzeće se, pod uslovima predviđenim ovim zakonom i sudskom odlukom kojom je utvrđeno izvršenje krivičnog djela.

Uslovi i način oduzimanja imovinske koristi

Član 36

(1) Od pravnog lica će se oduzeti novac, predmeti od vrijednosti i svaka druga imovinska korist koji su pribavljeni krivičnim djelom, a ako oduzimanje nije moguće, pravno lice će se obavezati da plati novčani iznos koji odgovara pribavljenoj imovinskoj koristi.

(2) Imovinska korist pribavljena krivičnim djelom oduzeće se i od lica na koja je prenesena bez naknade ili uz naknadu koja očigledno ne odgovara stvarnoj vrijednosti.

(3) Ako je krivičnim djelom pribavljena imovinska korist za drugog ta korist će se oduzeti.

6. Rehabilitacija, prestanak pravnih posljedica osude i davanje podataka iz kaznene evidencije

Opšti pojam rehabilitacije

Član 37

(1) Rehabilitacijom se briše osuda i prestaju sve njene pravne posljedice, a osuđeno pravno lice se smatra neosuđivanim.

(2) Rehabilitacija nastaje ili na osnovu samog zakona (zakonska rehabilitacija) ili po molbi osuđenog pravnog lica na osnovu sudske odluke (sudska rehabilitacija).

(3) Rehabilitacijom se ne dira u prava trećih lica koja se zasnivaju na osudi.

Zakonska rehabilitacija

Član 38

(1) Zakonska rehabilitacija se daje samo pravnom licu koje prije osude na koju se odnosi rehabilitacija nije bilo osuđivano ili koje se po zakonu smatra neosuđivanim.

(2) Zakonska rehabilitacija nastaje, ako:

1) pravno lice koje je oglašeno krivim, a oslobođeno od kazne, u roku od godinu dana od pravosnažnosti presude, ne učini novo krivično djelo;

2) pravno lice kojem je izrečena uslovna osuda, u vrijeme provjeravanja i u roku od godinu dana po isteku roka provjeravanja, ne učini novo krivično djelo;

3) pravno lice koje je osuđeno na novčanu kaznu u iznosu do pet hiljada eura, u roku od tri godine od dana kad je ta kazna izvršena, zastarjela ili oprostena, ne učini novo krivično djelo.

(3) Zakonska rehabilitacija ne nastaje ako još traju mjere bezbjednosti.

Sudska rehabilitacija

Član 39

(1) Sudska rehabilitacija može se dati pravnom licu koje je osuđeno na novčanu kaznu preko pet hiljada eura, ako u roku od pet godina od dana kad je ta kazna izvršena, zastarjela ili oprostena ne učini novo krivično djelo.

(2) U slučaju iz stava 1 ovog člana sud će dati rehabilitaciju ako nađe da je osuđeno pravno lice zaslužilo rehabilitaciju i ako je, prema svojim mogućnostima, naknadilo štetu prouzrokovanu krivičnim djelom, pri čemu je sud dužan da uzme u obzir i sve druge okolnosti od značaja za davanje rehabilitacije, a posebno prirodu i značaj djela.

(3) Pravnom licu koje je osuđeno na novčanu kaznu preko stotinu hiljada eura ne može se dati rehabilitacija.

(4) Sudska rehabilitacija ne može se dati ako još traju mjere bezbjednosti.

Sudska rehabilitacija pravnog lica koje je više puta osuđivano

Član 40

Pravnom licu koje je više puta osuđivano sud može dati rehabilitaciju samo ako su ispunjeni uslovi iz člana 37 ovog zakona u pogledu svakog krivičnog djela za koje je osuđeno. Pri ocjeni da li će u ovakvom slučaju dati rehabilitaciju sud će uzeti u obzir okolnosti iz člana 38 stav 2 ovog zakona.

Prestanak pravnih posljedica osude

Član 41

(1) Kad proteknu tri godine od dana izvršene, zastarjele ili oprostene kazne, sud može odlučiti da prestane pravna posljedica osude koja se odnosi na zabranu sticanja određenog prava, ukoliko već nije prestala usljed rehabilitacije.

(2) Pri odlučivanju o prestanku pravne posljedice osude sud će uzeti u obzir ponašanje osuđenog pravnog lica poslije osude, da li je naknadilo štetu prouzrokovanu krivičnim djelom i vratilo imovinsku korist stečenu izvršenjem krivičnog djela, kao i druge okolnosti koje ukazuju na opravdanost prestanka pravne posljedice osude.

Davanje podataka iz kaznene evidencije

Član 42

(1) Kaznena evidencija sadrži sljedeće podatke: naziv i sjedište pravnog lica; djelatnost pravnog lica, registarski i matični broj pravnog lica, podatke o učinjenom krivičnom djelu; podatke o kaznama, uslovnoj osudi, mjerama bezbjednosti; podatke o odgovornom licu koje je učinilo krivično djelo zbog kojeg je osuđeno pravno lice; oproštene kazne koje se odnose na osuđeno pravno lice za koje se kaznena evidencija vodi, kao i podatke o pravnim posljedicama osude; kasnije izmjene podataka sadržanih u kaznenoj evidenciji; podatke o izvršenoj kazni i poništenju evidencije o pogrešnoj osudi.

(2) Podaci iz kaznene evidencije mogu se dati samo sudu, državnom tužiocu i organu uprave nadležnom za poslove policije u vezi sa krivičnim postupkom koji se vodi protiv pravnog lica koje je ranije bilo osuđeno, organu za izvršenje krivičnih sankcija i organu koji učestvuje u postupku davanja amnestije, pomilovanja, rehabilitacije ili odlučivanja o prestanku pravnih posljedica osude, kad je to potrebno za vršenje poslova iz njihove nadležnosti.

(3) Podaci iz kaznene evidencije mogu se, na obrazložen zahtjev, dati i državnom organu i pravnom licu, ako za to postoji opravdani interes zasnovan na zakonu.

(4) Pravnom licu se, na njegov zahtjev, mogu dati podaci o njegovoj osuđivanosti ili neosuđivanosti samo ako su mu potrebni radi ostvarivanja prava u inostranstvu.

(5) Kaznenu evidenciju vodi Centralni registar Privrednog suda.

7. Prostorno važenje Zakona

Uslovi za primjenu Zakona

Član 43

(1) Na domaće i strano pravno lice koje je odgovorno za krivično djelo učinjeno na teritoriji Crne Gore primjenjuje se ovaj zakon.

(2) Na strano pravno lice koje je odgovorno za krivično djelo učinjeno u inostranstvu na štetu Crne Gore, njenog državljanina ili domaćeg pravnog lica primjenjuje se ovaj zakon.

(3) Ovaj zakon se primjenjuje i na domaće pravno lice koje je odgovorno za krivično djelo učinjeno u inostranstvu.

(4) U slučaju iz st. 2 i 3 ovog člana neće se primijeniti ovaj zakon, ukoliko su ispunjeni posebni uslovi iz člana 138 stav 3 Krivičnog zakonika.

8. Primjena opšteg dijela Krivičnog zakonika

Shodna primjena odredaba Krivičnog zakonika

Član 44

Na pravna lica se shodno primjenjuju odredbe opšteg dijela Krivičnog zakonika o: krivičnom djelu (član 5), načinu izvršenja krivičnog djela (član 6), vremenu izvršenja

krivičnog djela (član 7), mjestu izvršenja krivičnog djela (član 8), djelu malog značaja (član 9), krajnjoj nuždi (član 11), podstrekavanju (član 24), pomaganju (član 25), granicama odgovornosti i kažnjivosti saučesnika (član 27), kažnjavanju podstrekača i pomagača za pokušaj i lakše krivično djelo (član 28), svrsi kažnjavanja (član 32), svrsi uslovne osude (član 54), opozivanju uslovne osude zbog ranije učinjenog krivičnog djela (član 56), opozivanju uslovne osude zbog neispunjenja određenih obaveza (član 57), rokovima za opozivanje uslovne osude (član 58), trajanju zaštitnog nadzora (član 63), posljedicima neispunjavanja obaveze zaštitnog nadzora (član 64), zaštiti oštećenog (član 114), toku i prekidu zastarijevanja krivičnog gonjenja (član 125), toku i prekidu zastarijevanja izvršenja kazne i mjere bezbjednosti (član 128), vremenskom važenju krivičnog zakonodavstva (član 133) i značenju izraza (član 142), ako ovim zakonom nije drukčije određeno.

III. POSTUPAK

Jedinstvenost postupka

Član 45

(1) Za isto krivično djelo, po pravilu, postupak protiv pravnog lica se pokreće i sprovodi zajedno sa postupkom protiv odgovornog lica.

(2) U jedinstvenom postupku podnosi se jedinstvena optužnica protiv okrivljenog pravnog lica i okrivljenog odgovornog lica i donosi jedinstvena presuda.

(3) Samo protiv pravnog lica postupak se može započeti i sprovesti u slučaju nepostojanja mogućnosti pokretanja i sprovođenja postupka protiv odgovornog lica iz zakonom određenih razloga ili u slučajevima kada je postupak protiv odgovornog lica već sproveden.

Cjelishodnost pokretanja postupka

Član 46

(1) Državni tužilac može odlučiti da ne pokrene krivični postupak protiv pravnog lica, ako:

1) okolnosti slučaja ukazuju da pokretanje postupka ne bi bilo cjelishodno zbog neznatnog doprinosa pravnog lica u izvršenju krivičnog djela;

2) pravno lice nema imovine ili je pokrenut stečajni postupak protiv pravnog lica;

3) je pravno lice prijavilo krivično djelo prije saznanja da su organi gonjenja otkrili da je u pravnom licu učinjeno krivično djelo;

4) je pravno lice saradivalo sa organima otkrivanja i gonjenja;

5) je pravno lice naknadilo štetu i otklonilo druge štetne posljedice nastale izvršenjem krivičnog djela;

6) je pravno lice vratilo imovinsku korist pribavljenu učinjenim krivičnim djelom;

7) je pravno lice prije učinjenog krivičnog djela preduzelo sve djelotvorne, neophodne i razumne mjere u cilju sprječavanja i otkrivanja izvršenja krivičnog djela;

8) je pravno lice organima otkrivanja i gonjenja dostavilo podatke od značaja za odgovornost drugog pravnog lica, sa kojim nije organizaciono povezano, za krivično djelo za koje se po zakonu može izreći kazna zatvora u trajanju od deset godina ili teža kazna.

(2) Prilikom donošenja odluke o tome da ne pokrene krivični postupak državni tužilac će uzeti u obzir okolnosti iz člana 16 ovog zakona.

(3) Odredbe stava 1 ovog člana primjenjuju se na krivična djela za koja je propisana novčana kazna ili kazna zatvora do tri godine

Odlaganje krivičnog gonjenja

Član 47

(1) Državni tužilac može odložiti krivično gonjenje za krivična djela za koja je propisana novčana kazna ili kazna zatvora do osam godina, kada nađe da ne bi bilo cjelishodno da se vodi krivični postupak, s obzirom na prirodu krivičnog djela i okolnosti pod kojima je učinjeno, ranije poslovanje pravnog lica, ako pravno lice prihvati ispunjenje jedne ili više obaveza, i to da:

1) naknadi štetu i otkloni druge štetne posljedice nastale izvršenjem krivičnog djela;

2) plati određeni novčani iznos u korist humanitarne organizacije, fonda ili javne ustanove, s tim da taj iznos ne može preći deset hiljada eura;

3) ispuni obaveze u vezi sa učinjenim krivičnim djelom ili obaveze čije bi ispunjenje djelovalo preventivno u cilju sprječavanja vršenja novog krivičnog djela;

4) ispuni jednu ili više obaveza iz člana 27 ovog zakona.

(2) Prilikom donošenja odluke o odlaganju krivičnog gonjenja državni tužilac će uzeti u obzir okolnosti iz člana 16 ovog zakona.

(3) Pravno lice je dužno da prihvaćenu obavezu izvrši u roku koji ne može biti duži od šest mjeseci.

(4) Državni tužilac obaveze iz stava 1 ovog člana utvrđuje rješenjem. Rješenje se dostavlja pravnom licu, oštećenom ako ga ima, odnosno humanitarnoj organizaciji ili javnoj ustanovi u čiju se korist nalaže izvršenje.

(5) Prije donošenja rješenja iz stava 4 ovog člana državni tužilac će pribaviti saglasnost oštećenog i pristanak pravnog lica. Prilikom određivanja obaveza iz stava 1 ovog člana državni tužilac može uvažiti predlog oštećenog.

(6) Ako pravno lice izvrši obavezu iz stava 1 ovog člana, državni tužilac će odbaciti krivičnu prijavu, a odredbe člana 59 Zakonika o krivičnom postupku neće se primjenjivati, sa čime će državni tužilac upoznati oštećenog prije pribavljanja saglasnosti.

Mjesna nadležnost

Član 48

(1) Mjesno nadležan je, po pravilu, sud na čijem području je krivično djelo izvršeno ili pokušano.

(2) Ako se postupak pokreće samo protiv okrivljenog pravnog lica, nadležan je onaj sud na čijem području okrivljeno pravno lice ima sjedište, odnosno sud na čijem području se nalazi dio okrivljenog stranog pravnog lica.

Predstavnik okrivljenog pravnog lica

Član 49

(1) Okrivljeno pravno lice u krivičnom postupku zastupa predstavnik koji je ovlašćen da preduzima sve radnje koje može preduzimati okrivljeni prema Zakoniku o krivičnom postupku. Svako okrivljeno pravno lice mora imati svog predstavnika.

(2) Predstavnik okrivljenog pravnog lica je lice koje je ovlašćeno da predstavlja to pravno lice na osnovu zakona, akta nadležnog državnog organa ili statuta, odnosno drugog opšteg akta pravnog lica.

Postavljanje predstavnika okrivljenog pravnog lica

Član 50

(1) Predstavnik okrivljenog pravnog lica ne može biti odgovorno lice protiv koga se vodi krivični postupak za isto krivično djelo, osim u slučaju ako je to lice jedini član tog pravnog lica.

(2) Organ rukovođenja ili upravljanja okrivljenog pravnog lica može za predstavnika odrediti drugo lice iz reda svojih članova.

(3) Okrivljeno pravno lice može imati samo jednog predstavnika.

(4) Sud mora za svaki pojedinačni slučaj utvrditi identitet predstavnika okrivljenog pravnog lica i da li je ovlašćen za predstavljanje.

(5) Ako je okrivljeno pravno lice prestalo da postoji prije pravosnažnog okončanja krivičnog postupka, njegov pravni sljedbenik odrediće svog predstavnika u roku od osam dana od dana prestanka okrivljenog pravnog lica. Ako pravno lice ne odredi svog predstavnika, sud će odrediti predstavnika pravnog lica.

Predstavnik okrivljenog stranog pravnog lica

Član 51

(1) Predstavnik okrivljenog stranog pravnog lica je lice koje upravlja dijelom stranog pravnog lica koji obavlja djelatnost na teritoriji Crne Gore.

(2) Ako okrivljeno strano pravno lice ili dio stranog pravnog lica kolektivno predstavlja više lica, ta lica između sebe određuju predstavnika. Ako nakon poziva suda da se to učini u određenom roku, predstavnik ne bude određen iz reda ovih lica ili sud ne bude o tome na vrijeme pismeno obaviješten, sud će odrediti jednog od njih za predstavnika.

Izuzete predstavnika

Član 52

(1) Predstavnik okrivljenog pravnog lica ne može biti lice koje je pozvano da svjedoči u istoj pravnoj stvari.

(2) U slučajevima iz stava 1 ovog člana, sud će zahtijevati od okrivljenog pravnog lica, odnosno dijela stranog pravnog lica da nadležni organ okrivljenog domaćeg ili

stranog pravnog lica odredi drugog predstavnika i da o tome pismeno obavijesti sud u datom roku.

(3) Ako okrivljeno pravno lice u roku od osam dana ne odredi drugog predstavnika, predstavnika će postaviti sud.

Uručenje pismena predstavniku

Član 53

Pismena namijenjena predstavniku dostavljaju se okrivljenom pravnom licu, odnosno dijelu okrivljenog stranog pravnog lica.

Prinudno dovođenje predstavnika

Član 54

Ako uredno pozvani predstavnik okrivljenog pravnog lica ne dođe, a izostanak ne opravda, sud može narediti da se prinudno dovede.

Troškovi predstavljanja

Član 55

(1) Troškovi predstavljanja okrivljenog pravnog lica spadaju u troškove krivičnog postupka. Ovi troškovi se unaprijed ne naplaćuju iz sredstava suda, osim u slučajevima iz člana 50 stav 5 i člana 52 stav 3 ovog zakona.

(2) Pravno lice samo snosi troškove postupka koji su prouzrokovani krivicom njegovog predstavnika.

Branilac

Član 56

(1) Okrivljeno pravno lice, uz predstavnika, može imati i branioca.

(2) Odredbe Zakonika o krivičnom postupku o obaveznom braniocu se ne primjenjuju na okrivljeno pravno lice.

(3) Okrivljeno pravno lice i okrivljeno odgovorno lice mogu imati zajedničkog branioca, ukoliko to nije u suprotnosti sa interesima njihove odbrane.

Odbacivanje krivične prijave

Član 57

(1) Osim osnova za odbacivanje krivične prijave iz člana 243 stav 1 Zakonika o krivičnom postupku, državni tužilac će odbaciti krivičnu prijavu protiv pravnog lica i u slučaju da ne postoji osnov odgovornosti pravnog lica predviđen u članu 5 ovog zakona.

(2) Kad državni tužilac nađe da nema osnova da preduzme gonjenje za krivično djelo dužan je da, u roku od osam dana, o tome obavijesti oštećenog i da ga uputi da može sam preduzeti gonjenje, osim u slučajevima iz člana 46 i člana 47 stav 5 ovog

zakona. Ovako će postupiti i sud ako je donio rješenje o obustavi postupka usljed odustanka državnog tužioca od gonjenja.

Sadržaj optužbe

Član 58

Optužnica, odnosno optužni predlog protiv pravnog lica mora, pored elemenata propisanih u članu 274 Zakonika o krivičnom postupku, sadržati naziv pod kojim pravno lice nastupa u pravnom prometu, njegovo sjedište, registarski i matični broj, ime i prezime njegovog predstavnika i osnov odgovornosti pravnog lica.

Saslušanje i redosljed završnih riječi

Član 59

(1) Na glavnom pretresu, najprije se saslušava okrivljeno odgovorno lice, a nakon njega predstavnik okrivljenog pravnog lica.

(2) Nakon okončanja dokaznog postupka, riječi tužioca i oštećenog, najprije riječ dobija branilac okrivljenog pravnog lica, zatim predstavnik okrivljenog pravnog lica, branilac okrivljenog odgovornog lica i na kraju samo okrivljeno odgovorno lice.

Pismena izrada presude

Član 60

Pored djelova predviđenih u članu 369 Zakonika o krivičnom postupku, pisano izrađena presuda mora sadržati:

1) u uvodu presude naziv pod kojim pravno lice nastupa u pravnom prometu, njegovo sjedište, registarski i matični broj, ime i prezime njegovog predstavnika koji je prisustvovao glavnom pretresu;

2) u izreci presude naziv pod kojim pravno lice nastupa u pravnom prometu, njegovo sjedište, registarski i matični broj, odluku kojom se okrivljeno pravno lice oglašava odgovornim za krivično djelo za koje se tereti, kojom se oslobađa od odgovornosti za to djelo, odnosno kojom se optužnica odbija.

Djelimično ukidanje presude prvostepenog suda

Član 61

Drugostepeni sud može ukinuti presudu u dijelu koji se odnosi samo na okrivljeno pravno lice ili samo na okrivljeno odgovorno lice, ukoliko se taj dio presude može izdvojiti bez štete za pravilno presuđenje.

Mjere obezbjeđenja

Član 62

(1) U cilju obezbjeđenja izvršenja oduzimanja imovinske koristi, sud može, na predlog nadležnog tužioca, protiv okrivljenog pravnog lica odrediti privremenu mjeru obezbjeđenja u skladu sa odredbama Zakona o izvršnom postupku. U tom slučaju shodno se primjenjuju odredbe člana 216 st. 2 i 3 Zakonika o krivičnom postupku.

(2) Ako okolnosti opravdavaju sumnju da će se u okviru okrivljenog pravnog lica ponovo izvršiti djelo za koje postoji osnovana sumnja da je za njega odgovorno to pravno lice ili neko drugo slično djelo, sud može u istom postupku, pored mjera iz stava 1 ovog člana, privremeno zabraniti okrivljenom pravnom licu obavljanje jedne ili više određenih privrednih djelatnosti, odnosno drugih djelatnosti.

(3) Ako je protiv pravnog lica pokrenut krivični postupak, sud može, na predlog državnog tužioca ili po službenoj dužnosti, zabraniti izmjene statuta koje bi dovele do brisanja okrivljenog pravnog lica iz Centralnog registra Privrednog suda ili drugog registra koji vodi nadležni državni organ. Zabrana se upisuje u Centralni registar Privrednog suda ili drugi registar koji vodi nadležni državni organ.

Primjena Zakonika o krivičnom postupku

Član 63

(1) Osim ako nije drukčije određeno ovim zakonom, u krivičnom postupku protiv pravnog lica shodno se primjenjuju odredbe Zakonika o krivičnom postupku.

(2) Odredbe čl. 511 do 520 i člana 522 Zakonika o krivičnom postupku primjenjivaće se u krivičnom postupku protiv pravnog lica i onda kada nije u pitanju krivično djelo organizovanog kriminaliteta.

IV. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 64

(1) Privredni prestupi predviđeni posebnim zakonima stupanjem na snagu ovog zakona postaju prekršaji.

(2) Postupci za privredne presteupe pokrenuti do dana stupanja na snagu ovog zakona dovršiće se pred sudom pred kojim je započet postupak, a prema propisima na osnovu kojih su pokrenuti.

Član 65

Stupanjem na snagu ovog zakona neće se primjenivati Zakon o privrednim prestupima («Službeni list SFRJ» br. 4/77, 14/85, 74/87, 57/89 i 3/90 i «Službeni list SRJ», br. 27/92, 24/94, 28/96 i 64/01).

Član 66

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u «Službenom listu Republike Crne Gore».

SU-SK Broj 01-576/6
Podgorica, 27. decembra 2006. godine

USTAVOTVORNA SKUPŠTINA REPUBLIKE CRNE GORE

PREDSJEDNIK

Ranko Krivokapić